

ΕΙΚΟΝΙΚΟ ΧΡΗΜΑ (του Δημήτρη Μυ)

Άγιες μέρες και τα media μας λένε πως κρατάμε την ανάσα μας απ την αγωνία. Θα ρθει δε θα ρθει η δόση, θα μας σώσουν ή θα μας αφήσουν στη μοίρα μας, μας συμπάθησε ο Σόιμπλε, ή εξακολουθεί να μας βλέπει με μισό μάτι. Μήπως, όμως τελικά,

δεν σκεφτόμαστε πια όπως μας λένε τα media ότι σκεφτόμαστε; Μήπως κάποιιοι (πάρα πολλοί) από εμάς, έχουν σοβαρότερα προβλήματα από το αν θα γίνει η λογιστική εκταμίευση του πακτωλού των δισεκατομμυρίων τα οποία απλώς θα ανάψουν σε κάποιες οθόνες και αυτόματα θα σβήσουν δίχως ν' αγγίξουν κανέναν στον πραγματικό κόσμο...

Στον πραγματικό κόσμο, δεν μετρούν οι εικονικές εκταμιεύσεις. Σ αυτόν τον κόσμο της πραγματικότητας, αν δεν έχεις στο χέρι το χρήμα, μένεις χωρίς ρεύμα, χωρίς νερό, χωρίς περίθαλψη, χωρίς σπίτι.

Τα παραπάνω δεν είναι δημοσιογραφικές υπερβολές, τουλάχιστον για καμιά 20αριά χιλιάδες άστεγους που προσπαθούν να επιβιώσουν σ όλη της χώρα. Σύμφωνα με έρευνα της ΜΚΟ «**Κλίμακας**» το 64,8% είναι άστεγοι λιγότερο από δύο χρόνια, ενώ οι περισσότεροι από τους μισούς κινούνται στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας. Το 63,8% των αστέγων που συμμετείχαν στην έρευνα κοιμάται μόνο σε υπαίθριο χώρο τον τελευταίο ένα χρόνο. Το 10,5% βρίσκει καταφύγιο στο αυτοκίνητο, ενώ το 14,3% έχει πάει τουλάχιστον μία φορά στο νοσοκομείο για να περάσει τη νύχτα του. Ως σημαντικότερες ανάγκες το «δείγμα» της έρευνας κατατάσσει τα μέχρι πριν τα μνημόνια αυτονόητα: τη στέγαση (85,6%), την ιατρική περίθαλψη (83,1%), την εργασία (76,5%) και τη φροντίδα υγιεινής (75%). Οι μισοί από αυτούς ζουν με

0-20 ευρώ το μήνα, ενώ το 63,5% των οικογενειών είναι ενήμερες για την κατάσταση του άστεγου ατόμου και κατά 67,5% είναι εχθρικές ή αδιάφορες. Το 45,2% δηλώνει ότι δεν έχει κανένα φίλο και το 18,1% έχει αποπειραθεί τουλάχιστον μία φορά να αυτοκτονήσει.

Αν συνειδητοποιήσει κανείς ότι το «δείγμα» της έρευνας αφορά σε ανθρώπους, αν μπορέσει να νιώσει την πίκρα, την απογοήτευση, το θυμό και την απόγνωση όλου αυτού του κόσμου, τότε ίσως να αντιληφθεί τί ακριβώς σημαίνουν όλα αυτά τα ωραία λόγια που ακούμε τα τρία τελευταία χρόνια: Τί σημαίνει εκσυγχρονισμός, δημοσιονομική προσαρμογή, διαρθρωτικές αλλαγές, εξορθολογισμός των δαπανών, έλεγχος της φαρμακευτικής δαπάνης, βιώσιμο χρέος, πλεονασματικός προϋπολογισμός, και τόσα άλλα...

Είναι ίσως ανθρώπινο χαρακτηριστικό να αποστρέφει κανείς τα μάτια από τη δυστυχία. Είναι ίσως νεοελληνική μετάλλαξη η αδιαφορία για κάθε τι που δε μας αφορά άμεσα, ή νομίζουμε πως δε μας αφορά... Όμως, για κοιτάξτε πιο προσεκτικά τριγύρω, ζητήστε το βλέμμα γνωστών, φίλων, συγγενών, δες τε τα μάτια των αγνώστων και υποστηρίξτε ότι όλη αυτή η καταστροφή δε μας αφορά όλους μαζί και τον καθένα μας ξεχωριστά...

Συνειδητοποιώντας την καταστροφή, αντιλαμβάνεται κανείς ότι στο παραμύθι με τη δόση υπάρχει και ο δράκος. Μόνο που στην προκειμένη περίπτωση αυτός ο δράκος κυκλοφορεί και έξω από το παραμύθι, στην πραγματική τραγική οικονομική πραγματικότητα.

Οι μόνοι που δεν φαίνεται να έχουν αντιληφθεί τί συμβαίνει είναι οι απερίγραπτοι τύποι της συγκυβέρνησης οι οποίοι μετρούν τα εικονικά δισεκατομμύρια και ψάχνουν τρόπους για να μαγειρέψουν τον εκλογικό νόμο, γιατί δεν ξέρουν τι άλλο να κάνουν, από το να μας ...σώζουν.

Πηγή/φωτό: Το Ποντίκι